

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง
THE PRIORITY NEEDS FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF
SECONDARY SCHOOLS UNDER THE SAKAEKRANG CONSORTIUM,
UTHAI THANI PROVINCE, ACCORDING TO THE CONCEPT
OF HIGHER ORDER THINKING COMPETENCIES

¹สิริลักษณ์ แก้วทองดี Siriluk Kaewthongdee ²นันทรัตน์ เจริญกุล Nuntarat Charoenkul
^{1,2}จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University, Thailand
Corresponding Author E-mail: Siriluk.ktd@gmail.com

Article Received: June 25, 2025. Revised: December 21, 2025. Accepted: December 23, 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง ใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา ประชากร คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 7 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งสิ้น 161 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 7 คน โดยเลือกแบบเจาะจง รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนจำนวน 2 คน หัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการจำนวน 6 คน และครูจำนวน 146 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่วิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง มีลำดับความความต้องการจำเป็นจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified}=0.37$) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{modified}=0.35$) และการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified}=0.34$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ, โรงเรียนมัธยมศึกษา, สมรรถนะการคิดขั้นสูง

Abstract

The purposes of this research were to 1) examine the current and desirable state of academic administration of secondary schools under the Sakaekrang Consortium, Uthai Thani Province, according to the concept of higher order thinking competencies. 2) examine the priority needs for developing academic administration of secondary schools under the Sakaekrang Consortium, Uthai Thani Province, according to the concept of higher order thinking

competencies. This study was descriptive research. The population were 7 secondary schools under the Sakaekrang Consortium, Uthai Thani Province. There were 161 informants in total consisting of 7 school directors selected by purposive sampling, 2 deputy directors of school academic affairs, 6 heads of academic affairs and 146 teachers, selected by simple random sampling. The research instrument used in this study was a 5 rating-scaled questionnaire. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and Modified Priority Needs Index.

The research results turned out as follows. 1) The overall current state of academic administration of secondary schools under the Sakaekrang Consortium, Uthai Thani Province, according to the concept of higher order thinking competencies was at the moderate level and the desirable state of academic administration of secondary schools under the Sakaekrang Consortium, Uthai Thani Province, according to the concept of higher order thinking competencies was at the high level. 2) The priority needs index of academic administration of secondary schools under the Sakaekrang Consortium, Uthai Thani Province, based on the concept of high thinking competency fell on curriculum development ($PNI_{modified}=0.37$, followed by teaching ($PNI_{modified}=0.35$) and measurement and evaluation ($PNI_{modified}=0.34$), respectively.

Keywords: Academic Administration, Secondary School, Higher Order Thinking Competencies

บทนำ

การพัฒนาการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืน ดังวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” สอดคล้องกับกรอบทิศทางของแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579) ที่มีเป้าหมายนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน คนไทยจะต้องเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมทางกาย ใจ และสติปัญญา เป็นไปในทิศทางเดียวกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบันและอนาคต โดยกำหนดสาระสำคัญสำหรับบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาใน 5 ประการ ได้แก่ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา (Access) ความเท่าเทียมทางการศึกษา (Equity) คุณภาพการศึกษา (Quality) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ในระยะ 15 ปี ข้างหน้า ซึ่งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้พร้อมในศตวรรษที่ 21 จะมุ่งเน้นสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตมากกว่าความรู้ การจัดการศึกษาที่พัฒนาการคิดและสมรรถนะของผู้เรียนเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งถึงความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศ สู่ประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ศาสตราจารย์ David McClelland แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้ค้นพบว่า “สมรรถนะเป็นคุณสมบัติที่สามารถทำนายความสำเร็จในการทำงาน ได้ดีกว่าเชาวน์ปัญญา” (Intelligence) สมรรถนะจึงควรจะเป็นผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการเรียนรู้ สอดคล้องกับข้อเสนอจากรายงาน PISA (Programme for International

Student Assessment) ของ OECD (2019) ที่ให้ข้อเสนอแนะว่าความสำเร็จในชีวิตของผู้เรียนขึ้นอยู่กับระดับสมรรถนะของผู้เรียน

สมรรถนะการคิดขั้นสูง เป็นหนึ่งในสมรรถนะสำคัญที่จำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นสมรรถนะทางการคิดที่ซับซ้อน ลึกซึ้ง มีกระบวนการคิดหลายขั้นตอน ประกอบด้วยการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงระบบ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา เป็นพื้นฐานในการคิด สำหรับประมวลองค์ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม และประสบการณ์ต่างๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงที่ต้องเผชิญ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2563) สอดคล้องกับแคทรียา แสงใส (2566) ที่นำเสนอเกี่ยวกับการคิดขั้นสูงว่า ในสถานการณ์หนึ่งไม่สามารถใช้ความคิดเพียงประเภทเดียวในการค้นหาคำตอบหรือแก้ปัญหาได้ การพัฒนาการคิดขั้นสูงจึงต้องพัฒนาการคิดทุกประเภท ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงระบบ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา ผสมผสานบูรณาการควบคู่กันไป อันสอดคล้องกับยุคแห่งการเรียนรู้ตามแนวคิดของทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยหากผู้เรียนมีสมรรถนะการคิดขั้นสูงก็จะสามารถเรียนรู้ได้ดี มีพฤติกรรมที่เหมาะสม และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการคิดเป็นพื้นฐานของการพัฒนาสติปัญญาและความรู้ ความเข้าใจ (Dewey, 1938) สอดคล้องกับทิตินา แคมมณี (2544) ที่กล่าวว่าการพัฒนาศักยภาพทางความคิดจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการคิดระดับสูง ซึ่งงานบริหารวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสมรรถนะการคิดขั้นสูงให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550) สมรรถนะการคิดขั้นสูงจึงไม่เพียงแต่ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึก แต่ยังทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในบริบทจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการที่ผู้เรียนจะเกิดสมรรถนะการคิดขั้นสูงได้อย่างแท้จริงนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพของการบริหารวิชาการของสถานศึกษา ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนาลัทธิ การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล หากการบริหารวิชาการของโรงเรียนดำเนินการตามแนวทางเดิม ก็ไม่สามารถทำให้เกิดสมรรถนะการคิดขั้นสูงในผู้เรียนได้ การพัฒนาระบบบริหารวิชาการที่มีประสิทธิภาพ จึงส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียน และเตรียมความพร้อมของเยาวชนไทยให้สามารถเผชิญความท้าทายของอนาคตได้อย่างมั่นคง

โรงเรียนมัธยมศึกษาสทวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี มีเป้าหมายในการส่งเสริมการจัดการศึกษาทุกระบบให้มีคุณภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 42, 2563) แต่จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน พบว่า คุณภาพการจัดการศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนยังมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศมาโดยตลอด เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ และพร้อมสำหรับการเป็นกำลังสำคัญในการแข่งขันของประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่โรงเรียนมัธยมศึกษาสทวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการคิดขั้นสูงเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาต่อไป

จากความสำคัญของปัญหาวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้เกิดความจำเป็นในการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สทวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการคิดขั้นสูงของผู้เรียน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการคิดขั้นสูง ประกอบด้วย สมรรถนะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงระบบ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา แล้วนำมาวิจัยเพื่อสะท้อนความจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สทวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนได้แนวทางการตัดสินใจ และวางแผนในการสร้างกลยุทธ์การ

พัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ประชากรในการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 7 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลรวม 161 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 7 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนจำนวน 2 คน หัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการจำนวน 6 คน และครูจำนวน 146 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ และตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเป็นลักษณะการเขียนคำตอบ จำนวน 3 ข้อ

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง 2) กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อนำไปกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร และสร้างข้อคำถามที่ใช้ในการถามทั้ง 3 ตอนให้ชัดเจนและครอบคลุมกับกรอบแนวคิดในการวิจัย 3) ตรวจสอบเครื่องมือผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาค่าความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence : IOC) โดยมีค่า IOC 0.67-1.00 4) ปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะผู้ทรงคุณวุฒิ 5) นำแบบสอบถามไปใช้โดยทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนวิจัย ได้แก่ ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น มีข้อมูลลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง

1.1 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง พบว่า ในภาพรวมสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.11, SD=0.83) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.12, SD=0.86) และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.12, SD=0.79) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.09, SD=0.85) ดังแสดงในตารางที่ 1

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.20, SD=0.73) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.23, SD=0.77) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.20, SD=0.72) และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.17, SD=0.71) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1

2. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified}=0.37$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{modified}=0.35$) และด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified}=0.34$) ตามลำดับ (ดังในตารางที่ 1) ในรายด้านย่อยของด้านพัฒนาหลักสูตร คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($PNI_{modified}=0.37$) และเมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูงพบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการคิดแก้ปัญหา ($PNI_{modified}=0.40$) ด้านการคิดเชิงระบบ ($PNI_{modified}=0.39$) ด้านการคิดสร้างสรรค์ ($PNI_{modified}=0.36$) และด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ($PNI_{modified}=0.34$) ตามลำดับ ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง โดยภาพรวม

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยา เขตสะแกกรัง	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.09	.85	ปานกลาง	4.23	.77	มาก	0.37	1
1) การกำหนดวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร	3.09	.85	ปานกลาง	4.23	.77	มาก	0.37	1

2. การจัดการเรียนการสอน	3.12	.86	ปานกลาง	4.20	.72	มาก	0.35	2
1) การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้	3.11	.88	ปานกลาง	4.07	.70	มาก	0.31	3
2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน	3.12	.85	ปานกลาง	4.12	.72	มาก	0.32	2
3) การใช้สื่อการเรียนการสอน	3.15	.84	ปานกลาง	4.42	.73	มาก	0.40	1
3. การวัดและประเมินผล	3.12	.79	ปานกลาง	4.17	.71	มาก	0.34	3
1) การกำหนดตัวชี้วัดตามลำดับขั้นของสมรรถนะ	3.11	.82	ปานกลาง	4.32	.72	มาก	0.39	1
2) การพัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินผลตามลำดับขั้นของสมรรถนะที่เกิดกับผู้เรียน	3.10	.79	ปานกลาง	4.10	.71	มาก	0.33	2
3) การประเมินผลการปฏิบัติของผู้เรียนตามลำดับขั้นของสมรรถนะ	3.17	.77	ปานกลาง	4.10	.71	มาก	0.29	3
รวม	3.11	.83	ปานกลาง	4.20	.73	มาก		

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า ลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

ตารางที่ 2 สรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1) ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	3.16	0.86	ปานกลาง	4.23	0.75	มาก	0.34	4
2) ด้านการคิดเชิงระบบ	3.01	0.82	ปานกลาง	4.17	0.81	มาก	0.39	2
3) ด้านการคิดสร้างสรรค์	3.15	0.88	ปานกลาง	4.27	0.77	มาก	0.36	3
4) ด้านการคิดแก้ปัญหา	3.04	0.83	ปานกลาง	4.26	0.76	มาก	0.40	1
รวม	3.09	0.85	ปานกลาง	4.23	0.77	มาก	0.37	-

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า ลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง คือ ด้านการคิดแก้ปัญหา ($PNI_{modified}=0.40$) ด้านการคิดเชิงระบบ ($PNI_{modified}=0.39$) ด้านการคิดสร้างสรรค์ ($PNI_{modified}=0.36$) และด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ($PNI_{modified}=0.34$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบผลที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง ด้วยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์หาดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index : $PNI_{modified}$) ของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี มีความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาหลักสูตรเป็นลำดับที่ 1 ซึ่งจะเห็นได้ว่า สภาพปัจจุบันด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด โดยจากการประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561) พบว่าการพัฒนาหลักสูตรจากหลักสูตรอิงมาตรฐานเป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ จะช่วยพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน ทั้งด้านการคิดแก้ปัญหา ด้านการคิดเชิงระบบ ด้านการคิดสร้างสรรค์ และด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ ศรีพอ (2561) ที่เสนอว่าการพัฒนาหลักสูตรจะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนได้รับมวลประสบการณ์และทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา และเมื่อพิจารณารายด้านย่อย พบว่า ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและมีความต้องการจำเป็นสูงสุด สอดคล้องกับกรอบสมรรถนะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ที่เสนอให้กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรเน้นสมรรถนะด้านการคิดแก้ปัญหา ด้านการคิดเชิงระบบ ด้านการคิดสร้างสรรค์ และด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จึงจะส่งผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการคิดขั้นสูง

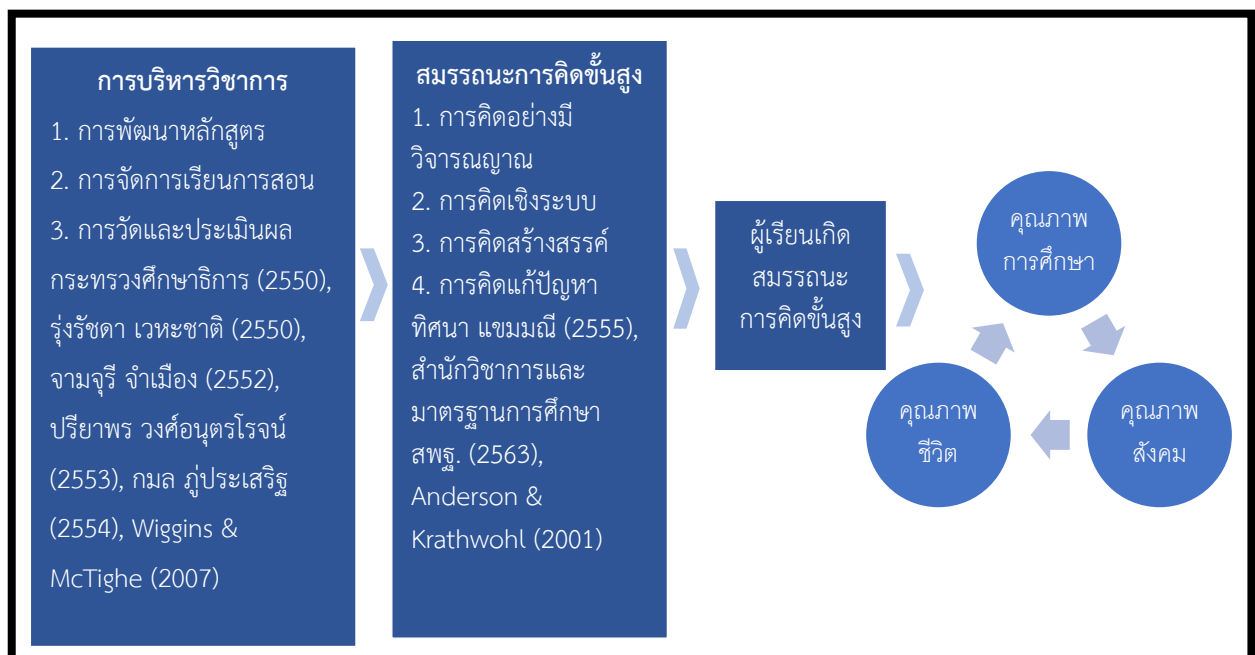
2. ผลการวิจัยพบว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี มีความต้องการจำเป็น ด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นลำดับที่ 2 เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา ซึ่งการปรับปรุงคุณภาพของผู้เรียนจะเป็นผลมาจากการปรับปรุงการเรียนการสอนเท่านั้น โดยเฉพาะในด้านแนวทางการสอน วิธีการจัดกิจกรรม การใช้สื่อ และการวัดผลประเมินผลอย่างเหมาะสม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) การพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการคิดขั้นสูงจึงเกิดจากการจัดการเรียนการสอนของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ubonwan and Chairat (2017) ที่พบว่า ทักษะการคิดขั้นสูงจะเกิดขึ้นในระหว่างการจัดการหลักสูตรและหลังจากการใช้การจัดการเรียนการสอน วิธีการ และเทคนิคการจัดการเรียนการสอน ส่วนความต้องการจำเป็นสูงสุดรายย่อยของด้านการจัดการเรียนการสอน คือ การใช้สื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ ระวีพันธ์ (2562) ที่ผลวิจัยพบว่า ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ รู้จักวิธีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว และจัดกิจกรรมบูรณาการระหว่างสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เน้นผู้เรียนได้ลง

มือปฏิบัติจริงเพื่อกระตุ้นผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับจุลลดา จุลเสวก (2564) ที่ได้สำรวจการใช้สื่อในक्रमัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 แล้วพบว่าการใช้สื่อในक्रमัธยมศึกษาเป็นแนวทางพัฒนาทักษะ การคิดขั้นสูงของผู้เรียนได้จริง

3. ผลการวิจัยพบว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยาเขตสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี มีความต้องการจำเป็นด้านการวัดและประเมินผลเป็นลำดับที่ 3 จึงต้องมีการพัฒนาการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน ดังข้อเสนอของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษาและสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563) ที่การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ โดยให้มีลักษณะสำคัญ คือ มุ่งวัดสมรรถนะอันเป็นองค์รวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่างๆ จากพฤติกรรม การกระทำ หรือ การปฏิบัติ ที่แสดงออก และมีหลักฐานการปฏิบัติ ใช้ตรวจสอบได้ใช้การประเมินอย่างหลากหลายตามบริบทผ่านการประเมินไปตามลำดับขั้นของสมรรถนะที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของอินตอง ศรีอุดม (2552) ที่ได้เสนอว่า ปัญหาของการวัดและการประเมินผลของครู คือ ไม่ได้ออกแบบการวัดที่หลายตามความแตกต่างของผู้เรียน และตามสภาพจริง ส่วนความต้องการจำเป็นสูงสุดรายย่อยของด้าน คือ การกำหนดตัวชี้วัดตามลำดับขั้นของสมรรถนะ อันสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) ที่กำหนดตัวชี้วัดตามลำดับขั้นของสมรรถนะ โดยวัดลำดับขั้นของการพัฒนาแทนการวัดเพียงระดับความรู้จนผู้เรียนพัฒนาตนเองไปสู่ความเชี่ยวชาญของการคิดขั้นสูง

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้คือการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งจะช่วยพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงของนักเรียน สรุปดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์กรความรู้จากการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้ องค์กรความรู้การวิจัยเป็นการพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง การบริหารวิชาการได้จากการสังเคราะห์ความหมายและขอบข่ายการบริหารวิชาการ สรุปได้ 3 ข้อ ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน และ 3) การวัดและประเมินผล โดยส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงของนักเรียน ได้จากการสังเคราะห์ความหมายและองค์ประกอบของสมรรถนะการคิดขั้นสูง ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ 2) การคิดเชิงระบบ 3) การคิดสร้างสรรค์ และ 4) การคิดแก้ปัญหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง อันเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่การสร้างสังคมที่มีคุณภาพ นำไปสู่คุณภาพชีวิตประชาชนที่ดี ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกันเป็นวงจรพัฒนาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการบริหารวิชาการในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยเน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง ในด้านการคิดแก้ปัญหา ด้านการคิดเชิงระบบ ด้านการคิดสร้างสรรค์ และด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และติดตามผลการจัดการเรียนการสอนของครูตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าดัชนีความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าสูงสุด และความต้องการจำเป็นสูงสุดรายย่อยของด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน

1.2 ฝ่ายวิชาการควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู โดยเฉพาะด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง พร้อมกำหนดนโยบายให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมด้านการคิดแก้ปัญหาด้านการคิดเชิงระบบ ด้านการคิดสร้างสรรค์ และด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุดรายย่อยของด้านการจัดการเรียนการสอน คือ การใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน

1.3 ครูควรจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ส่งเสริมด้านการคิดแก้ปัญหา ด้านการคิดเชิงระบบ ด้านการคิดสร้างสรรค์ และด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าความต้องการจำเป็นสูงสุดในด้านการจัดการเรียนการสอน คือ การใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยต่อยอดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการคิดแก้ปัญหาโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นประเด็นที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการคิดขั้นสูง

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยในขอบข่ายประชากรขนาดใหญ่ขึ้น ขยายไปสู่ระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแนวคิดสมรรถนะการคิดขั้นสูง ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดในระดับประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กมล ภูประเสริฐ. (2545). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ลักษณ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). หลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา. นครปฐม: สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษาและสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเชิงรุก. แหล่งที่มา <https://doc-0s-50-docs.googleusercontent.com> สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2567.
- แคทรียา แสงใส. (2566). การคิดขั้นสูง : ทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21. Journal of Applied Education, 1(5), 39-48.
- จามจุรี จำเมือง. (2553). ผู้บริหารกับการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เจริญดีมั่นคงดีการพิมพ์.
- จุลลดา จุลเสวก. (2564). แนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาของครูผู้สอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 8(1), 33-40.
- ทิตนา แคมมณี และคณะ. (2544). วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). ผู้บริหารกับการบริหารสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 6. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วันเพ็ญ ระวิพันธ์. (2562). แนวทางการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการจัดการเรียนรู้ของครูตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 6(1), 116-129.
- สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 42. (2563). ทิศทางแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดอุทัยธานี (พ.ศ. 2560-2564). แหล่งที่มา <http://www.secondary42.obec.go.th/doc/PLAN%20spm42-63.pdf> สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2567.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). ประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง. แหล่งที่มา https://www.thaiedreform.org/wp-content/uploads/2019/08/Core_competency_02.pdf สืบค้นเมื่อ 8 ตุลาคม 2567.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). กรอบสมรรถนะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. แหล่งที่มา <https://www.onec.go.th/th.php/book/BookGroup/4/2> สืบค้นเมื่อ 8 ตุลาคม 2567.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการการพุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการการพุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). สมรรถนะหลักห้าประการ หลักสูตรฐานสมรรถนะ. แหล่งที่มา <http://www.mediafire.com/file/3u9fcbxa3kp4qbi/file> สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2567.
- อมรรัตน์ ศรีพอ (2561). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม. ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อินตอง ศรีอุดม. (2552). รูปแบบการพัฒนาการวัดผลและการประเมินผลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 : กรณีโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 96 (ชุมชนบ้านธาตุ). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- Anderson, L. W. and Krathwohl, D. R. (2001). A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives. New York: Longman.
- Dewey, J. (1938). Experience and Education. From <https://doi.org/10.1080/00131728609335764> Retrieved December 1, 2024.
- McClelland, David C. (1973). Testing for Competence rather than Intelligence. American Psychologist. From www.ei.haygroup.com Retrieved December 1, 2024.
- OECD. (2019). PISA 2018 Results (Volume I): What Students Know and Can Do. From <https://doi.org/10.1787/5f07c754-en> Retrieved November 9, 2024.
- Ubonwan, S. and Chairat, T. (2017). Active Learning Instruction for higher order thinking skill development. Veridian E-Journal Humanities. Social Sciences and Arts, 10(5), 1906-3431.
- Wiggins, G. and McTighe, J. (2007). Schooling by design: Mission, action, and achievement. Alexandria VA: Association for Supervision and Curriculum Development.